

Efkar I Sükut

— Büşra Krcn · 02 Mayıs 2017

Dudakları;
bir nar tanesi, bir kiraz gibi;
yarı kırmızı, yarı pembemsi
Öpsem hangisinin tadını alırım ki?
Ah! kelebek yüzlüm,
Ayna utanır sana bakmaktan
Çatlamak istemez ya kimse
Seni gören yüzü koyun serpilir yere
kuşlar başlarında döner,
en güzel nağmelerin melodisiyle.
Bir çiçek ızdırabıdır güzelliğin.

Şafak rengini söker iken
ben halen dikişini kalbime atmaktayım.
Bal gözlüm,
Zigana gibi bekler oldum yolunu.
Etrafa bulutlar kaçıırken,
gök, güneşini savururken yüzüne,
çiselenirken yağmur adım adım,
Bu benli ortam yalnızlığında sesini dinlemek,
Kokunu özlemek,
Bir elif miktarı 'Ah' çekmek
çayıma dem olur
İçer içer, içime efkar-ı sükut olur.
Her sessiz serzenişim
küçük mutluluklarımdır
ve her mutluluğum kalbe ritimdir
çalmasını ezber ettiğim bir yudum hasret.

Ve ben dünyanın en iyi öksüzü
Kalemimden acı damlası da,
içime akıttığım gözyaşı damlası kadar gerçeksin.
ve sen,
yalnızlık adına, adıma kaç şiir yazdın?
Uzak şiirler de köle olma

gel kalbimin, başımın üstüne aziz ol.
Zamansız sevmeler ülkesi değil burası
Bir beyaz fon üzerine yazdığım sensin
Karalar değmesin üzerine diye
üstüne bir güvercinin kanadını serdim
Rüzgâr olasılıklı seni sevmiş
Güzel adam dedi ya;
güzeldir dedim.
Adı gibi değer bilir dedim.
Sustu.
Çünkü o'da değmişti ona
ve anlamıştı ,
teninin yumuşaklığının,
kalbinin yumuşaklığı olduğunu...

VE BEN ŞİMDİ DÜNYA EN İYİ ÖZLEYENİ,
SEVENİ,
DERDE DÜŞENİ,
YOL GÖZLEYENİ,
KALBİ ERİYENİ,
YENİDEN GELİR DİYE
UMUDU ÖĞRENENİM...

Büşra Karacan